

mira. Europejske vlasti se nadaju, da bi mir mogao biti sklopljen već za 8 dana.

Medunarodni ples se je znatno razbijao, čemu je u velike pridiono sporazum između Austrije i Rusije. Napetost između ovih država je već toliko populata, da će obje države početi već sutra 6. marta odputati pričuvnike (reserviste) kući. Austrija će odustupiti za sada samo one pričuvnike, koji se nalaze na granici Rusije u Galiciji, dok će one koji se nalaze u Bosni i Hercegovini te Boki Kotorskoj na granici Crne Gore i Srbije odputiti tek kasnije, kad se sklopi mir između Turaka i balkanskih država.

Tom demobilizacijom, odpuštanjem rezerve, kopnene vojske u savezu biti će i odpuštanje rezerve c. i kr. ratne mornarice u tolikoj mjeri, da će u pojedinim divizijama eskadre ostati toliko momaka, koje ne iziskuju ratno stanje. Time bi doskora nestalo onog utasnog stanja, koje već tri mjeseca tisti osobito nas narod u ovoj državi.

Pogled po Primorju Puljsko-Rodinski kot.

Promjene u zapovjedništvu mornarice. Novi zapovjednik ratne mornarice Haus je pod admiral, te je star 62 godine. Rođen je god. 1861. u Tolminu na Primorju. Nakon svršenih gimnazijskih nauka stupio je g. 1889. kao provizorni kadet u ratnu mornaricu. Kroz 22 godine službe postigao je čast linijskog kapelana. Godine 1900. proputovao je svič i preuzeo zapovjedništvo ratne ladje „Dona“, a onda ratne ladje „Maria Theresia“, na kojoj je pod zapovjedništvom Montecuccoli-a učestvovao na putovanju u istočnu Aziju. Godine 1902. postao je predsjednikom predsjedne kancelarije u sekciji ratne mornarice u ministarstvu rata, a godine 1906. postao je zapovjednikom rezervne eskadre, a onda drugu diviziju pojačane eskadre. Godine 1907. prisutstvovao je kao delegat Austro-Ugarske baškoj mirovnoj konferenciji. Godina dana iz laga imenovan je admisariusom lučkog admiraliteta u Puli. Od god. 1908. do 1910. bio je zapovjednikom eskadre, godine 1910. postao je viceadmiral, te je preuzeo upravu posavsko-tehničkoga odjela. Lanjske godine imenovan je inspektorom ratne mornarice. Već se onda govorilo, da će naslijediti grofa Montecuccoli-a.

Zetva svog zvanja. Slatatelj ječimčeva svečnički dijak Jozef Benussi iz Pule, ranio se je protiv dana u zemaljskoj bolnici u Puli, kad je sekirao neku ljestvinu. Tom penikom se malo poreseco, te nadje otvaranje trvi nestrelni mladić je is par dana umro; pokopate ga u subotu. Područje u muku!

Promocija. Gosp. Marij Krapotić, sin uglednog obrtnika i čestog rodoljuba u Puli gosp. Jos. Krapotiću, promaknut je prethodnog tjedna na svećničko u Šibeniku na čest doktora Simeone Čestitano!

Najveći na Bjelimači. U pokrajinskoj bolnici u Puli otvoren je najveći za poslovne potrebe u godinama placom od K 2000 i stanom u naravi ili odstotkom za stan K 600 godišnje. Malike de konca smrta t. g. na ravnateljstvu pokrajinske bolnice u Puli.

Velički ples Dalmatinskog skupa. Kad već javimo, bili su u subotu u dvorani Hrv. doma „Velički ples“ Dalmatinskog skupa u Puli. Radi brotnog mecenata organizator je odbrat prirediti taj ples radi u budućnosti, da svoje obrazine i drugonosne obrazine poput pretečnih godina prući i ove godine jedna zaboravljena voda, a njihovo da time nazovemo društvo nadzorne, kako da dobiju dodji potrebitim društvo u mudi.

O plesovima Dalmatinskog skupa ne trebamo trošiti mnogo rječi jer su ti plesovi u Puli poznati sa svoje ljepote i ukusnosti od prijevih godina, pak ne možemo drugo, no da i ove godine toplo preporučimo svim našima, da mnogobojno posjetite taj „Velički ples“ naših rodoljubnijih Dalmatinaca. Suyšno bi bilo i spominjati, da će i na ovogodišnjem plesu igrati glavnu ulogu hrvatske crvenkape kod gospodija i gospode, koja tako častno karakteriziraju plesove Dalmatinskog Skupa u Puli.

Početak plesa u 8 i pol sata na večer. Uzagnina za članove K. 1., za nedjelju novu K. 2., gospodje 1. K. obitelj članova K. 2., obitelj nečlanova K. 3. Svira glazba c. i kr. ratne mornarice.

Maskirani ples u Perojtu. U nedjelju dne 9. t. m. kao zadnji dan poklada naše pravoslavne braće, preideju rodoljubno društvo mladića perojiških „Veliki maskirani ples“ u Perojtu udvođeni Gjurgevića.

Hrv. Čitaonica u Sveti Vinčentiju osnovale se je god. 1908. pod vrlo povoljnim prilikama. Prve godine napredovala je sasjedno. Druge godine počela je slabit, a da se i ne može navesti pravog uzroka. Došlo bijelo tako daleko, da je predsjednik Martin Peretić bio pružen nešto preostalog novca dati na interes, a kasnije bila je do sada dve godine bez ikakvog dješlovanja. Nastojanjem učitelja u Sveti Vinčentiju gosp. Kostelca, preuzeala su zadužu spomenuti g. učitelj te gg. Kopričnikar i Trebin, da Čitaonica opet otvire.

Nastojanje im je podočio za ratkom, tako da su mogli dne 2. III. o. g. obdržavati glavnu skupštinu, koja je bila dobro posjećena. Na skupštinu se je na želju ustanovilo, da od cijelog inventara obetej samo nekoliko tambura i nukuda knjige za odbor. Drugih knjiga nema. Odbor Hrvatske Čitaonice u Sveti Vinčentiju apelira na svakoga Hrvata, da natoj siromadnoj Čitaonici pomogne za kakvima darom bilo u novcu ili u knjigama. Svakom plamenitom darovatelju zahvalit će se odboru i im Čitaonice u ovom listu.

Bušinjski ročar

Iz Cres. (Ljepa stvar.) Pitu nam je Cres: dne 11. marta t. g. navrđuje na dću sturinu, odluci Franjevac i veliki hrvatski rodoljub. Otac Frane Dubrovčić 88 godina života u dobroj zdravljaju i biste pameti. Nas otac Frane je ponos. Božjom lijepo nos te velike godine, veselje su i utivajuće s nama svakom našem narodnom napredku i uspjehu, a Božja milost protišće je dobrom ocu Franu prilika, da je dobio i vido mnoge narodne stećevine u ovom gradu, za koje je svim šarom rodoljubne duće radio i trudio. — Tog dana neka budu naša rodoljubna arca puna pobjedne molitve i ljkrene Želje, da nam Svemoću uzdrži i nadje do svoje svete valje u zadržavanju hrvatskog i duževnog našeg djetinjstva marinu Oca Frana Dubrovčića.

Voloski ročar

Is „Narodne zajednice za Istru“. Poslovni odbor C. O. Narodne zajednice za Istru sastavlja se svakog četvrtka u 8 sati po podne u državnoj pisanici (Opština, Villa Dahlberg). U tom su odboru: predsjednik dr. Ivan Potčić, 1. podpredsjednik Kostimir Mandić, 2. podpredsjednik Alfonso Čorić, 1. tečajnik Ivan Ivančić, 2. tečajnik Stjepan Čar, 1. blagajnik Julij Miran, 2. blagajnik Leonard Tomasić, knjižničar dr. Matija Tocic, arhivac Nikodem Goličić.

Centralni odbor. Narodna zajednica za Istru u kojemu sastoji se svakog četvrtka u 8 sati po podne u državnoj pisanici (Opština, Villa Dahlberg). U tom su odboru: predsjednik dr. Ivan Potčić, 1. podpredsjednik Kostimir Mandić, 2. podpredsjednik Alfonso Čorić, 1. tečajnik Ivan Ivančić, 2. tečajnik Stjepan Čar, 1. blagajnik Julij Miran, 2. blagajnik Leonard Tomasić, knjižničar dr. Matija Tocic, arhivac Nikodem Goličić.

Područna Narodna Zajednica za Istru imade do sada 8 i to: 1. Voloskom Opštini, Veprincu, Lovratu, Matuljima, Rukavcu, Zametu, Labinu, Mokom Losinju. Odbor područnica u Voloskom Opštiji se sastaje se redovito svakog drugog četvrtka, onaj područnica u Zametu svake drugu nedjelju, dok će odbori ostalih područnica sastaviti prema potrebi.

Pučka predavaonica pod okriljem Narodne Zajednice za Istru daje se redovito svaku nedjelju i to u Voloskom Opštiji i ekolici. Dne 16. pr. m. predavao je u Mihotićima g. dr. Milan Kovadić, nečlan iz Rieke o sušici; dne 23. pr. m. predavao je gosp. Adolf Modrić, intimir iz Rieke o industriji sladara; dne 2. o. m. — predavao je na Veprincu g. Josip Matković, obč. veterinar na Voloskom o svinjkoj poštasti, dok je gosp. prof. Červarić akoptikonom počeo nekoliko lepih slika iz Beča i Schenbruna.

Pučka knjižnica što su do sada obitale u Voloskom i Opštiji preuzela je Narodna Zajednica za Istru pod svoje okrilje. Ona na Voloskom vodić će knjižnicu gosp. učitelj Ante Rađić, a onu u Opštiji gosp. učitelj Vinko Šepić.

Pakarno dobro upućeno u Opštiji napredovali. Prodaja je u Opštiji pakarna, koja proizvodi u izvansezonsko doba 400 do domaćeg, a to finljeg paciva, dnevno 400 do 450 kg i to svojim stalnim misterijama, koje za gotovo usmaju. Sadašnji vlasnici neputuju ovaj posao samo zato, jer ne dosegaju, da ga vode kako treba poradi drugih trgovackih poslova. Preporučujemo ovaj posao osobito kojem pekare iz istre, jer je ovo posao dobar posao i sigurna eksistencija. Pripravni smo svakom dan dati dalje informacije.

Mjesečni sudbeni konsolidi u Bujama. U sudbenim novinama raspisano je mjesto sudbenog kancelista u Bujama, na koje upozoravamo naše ljudi, koji bi mogli za ovo mjesto kompetirati. Molite treba podjeti na predsjedništvo c. kr. okružnog suda u Rovinju do uključivo 10. travnja o. g. Traži se pošnavanje pokrajinskih jezika.

Predavanja Narodne Zajednice za Istru u Veprincu. U nedjelju dne 3. marta držao je predsjednik odbor C. O. Narodne Zajednice za Istru dva predavanja.

Prije predavanja držala se je sasjedna mjesne područnica, na kojoj je bilo, uz odbornike prisutno i više članova. Na sasjednici se je raspravljalo i zaključilo više toga, kao o državu za osiguranje goveda, o putrebi jedne poštice, govorilo se je o trgovackoj udruzi, što je počeo i osnova C. O. Narodne Zajednice za Istru za cijeli kotar, pa o „Komunisticu“, kao o budućem sastajalištu Zajedničara i uobč. Veprinčana; u prostorije „Komunisticu“. Veprinčka će područnica smještiti svoje Čitaonice i knjižnicu, arhiv, a sasjedna odborska držala će se tu, kao i pogovore, dogovore i u opće u „Komunisticu“ koncentrići će sav rad za razvijati javnog i državnog života. Na sasjednici se je zaključilo držati oko Uskra prvi sastanak članova područnice, na kojem će odbor izvestiti članove o svojem dosegajućem radu i zaključiti se je zamoliti C. O. Nar. Zajednica za Istru i Gospodarsku Sveučilištu rastumaći koji odraslik stručnjak vrijednost i svrhu državu za osiguranje goveda, kao i svrhu trgovacke udruze. Sjednici se je držalo u stanu vođenog gosp. Šapnika Kostimira Mandića, koji je sjednicom ravnio i leže u pot sasjednici doći predavanja.

U 8 sati započeo je g. Josip Matković, veterinar u Opštiji, svrje vrlo posebno predavanje o crvijoj padini. Gornja valjeva država novi putne stolci bila je dobro prepravljena, dopada, propusa (preko 300 ljudi) na svrhu prevoza i prenosu Veprinčana. Zabujljivi put je malo pozitivne stvari svrđi mladić, veterinar g. Josip Matković, koji je započeo ravnio i leže u pot sasjednici doći predavanja.

Pučka knjižnica u Pašmanu. U mjesecu veljedu izdalo se 150 knjiga, te se prima točno izdalo 55 knjiga više prema prošloj mjesecu. Gosp. J. Mandić podario je opću knjižnicu sa 1. dobroj knjigom. Najljepša knjiga. Molim i druge, da se svjeti kad kada će knjižnica, jer prosvjetlju dolaže do sasjednici.

Predavanje u Pašmanu. U subotu dne 8. i 15. ožujka predavaće će u prostorijama „Hrv. Čitaonice“ u Nar. Domu g. A. Belantić „O Argentini i njenim prilikama“. Nadamo se, da će doći na ovo predavanje što vać boj slobodnja, pošto je sam predavač protivio nekoj vrijeme u ovoj sasjedniji, te će nam tako uzmoci podati svoju vlastitu opštanju o narodnom životu u toj državi.

Počela predavanja bili će: Vljetnici: Souvenir gude solo (g. Stanislav) uz pratnju glasovira (g. Govekar). Početak u 8 i pol sati na večer. Predavanja bili će: Vljetnici: Souvenir gude solo (g. Stanislav) uz pratnju glasovira (g. Govekar). Početak u 8 i pol sati na večer.

Pučka knjižnica u Pašmanu. U mjesecu veljedu izdalo se 150 knjiga, te se prima točno izdalo 55 knjiga više prema prošloj mjesecu. Gosp. J. Mandić podario je opću knjižnicu sa 1. dobroj knjigom. Najljepša knjiga. Molim i druge, da se svjeti kad kada će knjižnica, jer prosvjetlju dolaže do sasjednici.

Knjižnica u Pašmanu. S obzirom na izdati depoziti gosp. Josip Matković, Stjepan i „Putnik Prijatelju“ Matković, koji je započeo ravnio i Koprin radi uključio na ples „Hrv. Glazbe“.

febr. 1913. poslali su strane g. J. Badića potpisani kod primatelj učlanine na istom plesu. Izjavljaju oviime, samo istine radi da g. prot. Vac-kod predaje učlanine nije nista spomenuto, da daje za g. Badića. Ivo Grjošić s. r., Ivan Grabar s. r., Sime Grubisic s. r.

setini; a. "Naša Sloga" citala, se u kući mojih roditelja pred 25 godina.

Sa izjavnjem: Dinko Širotić,
Buzet, 2. ožujka 1913.

Dodatak uredništva: Preputamo našem dopisniku svu odgovornost za svoj dopis, kao što preputamo i g. ispravljajući svu odgovornost za svoje tvrdnje.

ak Niemac: "Sredom naša na taj kongres samo jedna sprudja, kao što se i u četiri zastupnika htijede Arnautima samu narugati. Jer, ako Pras, Madjar i austrijski Niemac nesebično ozbiljno žele komu slobodu, onda je svakako ironija slobode, kad je zapala ta last Arnaute, koje hoće osloboditi iz jednih okova, da je čvrše alegnu u druge."

Prus, Madjar i austrijski Niemac neće da daju slobode svojim sudjelavnicima a kamđi li hoće dati divljim Arnautima.

Talijanski kandidati za Istarski veleposjed. Dne 1. o. m. proglašilo je talijansko političko društvo za Isuru, "Unione nazionale" svoje kandidate za izabrana mjesto u istarskom saboru iz kurije veleposjeda. Za tri izabrana mesta proglašeni su čini kandidati: dr. Jakov Amoroso, odvjetnik u Poreču, dr. Ivan Bossi, hrvatski u Puli i dr. Angelo Corazza iz Motovuna.

Pobrani pojmovi. U Beču postoji već nekoliko godina "Austrijsko pomorsko društvo", kojemu je svrha podupirati nasu mornaricu i to u prvom redu ratnu mornaricu.

U tom društvenu ustrojio se jo posebni odbor gospodje radi osnivača škola za djecu avjetionica. U tu svrhu sakuplja taj od bor milodare, razprodava slike, i razglednice itd.

"Austrijsko pomorsko društvo" izdaje i svoje glasilo, i to u njemačkom i hrvatskom jeziku. Ovo posljednje pod naslovom "Zastava". Tej list čini reklamu kolj za samo društvo, toli za osnovu gospojinskog odbora.

Društvo to naložio je u našim stranama t. j. u Primorju malo odreživa i to radi toga, što Talijani nisu nikada Niemcima pravo vjerovati a mi Hrvati i Slovenci stali smo im sve to manje vjerovati, čim ih više i pobliže upoznavamo.

U tom pogledu čini Dalmacija neku iznimku, jer tamo imade novo društvo u nekojim krajevinama znatan broj članova. Bit će, da se naša brada koristi nadaju od skola, koje kani gospojinski odbor za djecu avjetionica uspostavio.

Ali upravo te škole plase mnoge naše rodoljube, koji drže, da Niemci idu za poniemđivanjem naše djece ili bar za siromanjem nemštine na našem jugu.

Onomadne čitali smo u jednom hrvatskom listu ostan članak proti Pomorskome društvu i njegovim njemačkim ležnjama. Tamo se je izravno Hrvate pozivalo, da se čuvaju tog društva.

Sada pak čitamo u jednom Hrvatskom listu Dalmacije program onog društva i osnovu gospojinskog odbora za osnuće škola. Tim se rečeni list bez dojave da preporuci onaj program ili onu osnovu. Sada se pita: komu da narod vjeruje? Hoće li za tli proti društvu? Nisu li to pobrani pojmovi?

Sve-albanjski kongres u Trstu. U svibotu nastali su se iz raznih krajeva Albanije odaslanici pojedinih plemena u Trstu na sve-albanjskom kongresu. Svraču tomu sastanku, na kojemu imade 95 odaslanika, jest ta, da se pogovore o budućem ustrojstvu svoje domovine. Na kongresu jesu i dva kandidata za buduću prestoju nove kraljevine i to princ Kastriota, potomak glasovitog Skenderbega Kastriota i princ Gika. Zastupani jesu i Arbanasi iz okolini Zadra. U pozdravnih govorih istaknuta pojedini odaslanici zaključili Austro-Ugarske i Italije, koje nastupaju danas najizvještajne interesne svijetu Albaniju i kojeg će rado na tom, da se sviči i celebrojnost zemalja veliku Albaniju. Govorili su zastoko proti Šeblji, Crnoj Gori i Bugarskoj, koje da bi bilo oteći Albancima po jedino dijelove njihove domovine — abo prem imade Albanii kod ovim slavenanskim državama da zadrže svoje slobode.

Tako je u nedjelju dne 23. veljače g. dr. Franjo Horvat Kla, učitelj, predavač u Istri, Goop, predavač prepunovan je svih sreća — najviše pješice — skoro čitava Istra, pa nam je u tom predavaču otkrio — na sačet začinim nepoznate poglede i vidike. Predavač je sam konzervativni žalostnik stajnjak, da se u Hrvatskoj ljudi veoma slabo interesuju za istarske prilike i misle, da se izvrštiti svoja dobrobit, aho potrebne obilježje novčić za istarsku školu. Očira, naman je u svom predavanju geografske, političke i kulturno-socijalne prilike u Istri. Hrvat

koji, sa olikujočim laskavim stilom, kao i ostala njegova putopisna djela.

Publika je slušala, s osobitim interesom predavača, koji je vješt znao izbjegći suhopatnost običnog predavanja i dati svom predavanju karakter duhovite konverzacije.

Zalivni smu g. predavaču, što je izvršio svoju narodnu dužnost i priznao karlovačkoj publici, jedan hrvatski kraj, kojemu moraju Hrvati nuda sve posvetiti veliki interes.

Svaka otmena gospodja, koja učinje njeonom svojom toaletom te zdravom ljevitom svojega tjelesne avelopu pozornost na sebe svratila, posve je uvjerenja, da "sva tajna njenje ljepote i elegancije leti u najpomnijoj rjezi teinte, kao i ružičaste joj kože. Ona će se najljubaznije zato po-brinuti, da za kupanje, kao i za pisanje ruku i lice rabiti blagi i neutralni sapun, koji nježnu kožu ne podražuje niti joj ne skodi, već naprotiv zapaljene zvjezdice razazari a vrlo povoljno na kožne skuljice djeluje. Sva ta svojstva posjeduje u punoj mjeri pravi Steckenkferd sapun od Ilijanovine, te zato nebi ovaj amfio na nikojem toaletnom stolici otmjenih gospodja manjkati.

Šranina i Jurina

Jur. Da da će počet Bržan iz Novak i njegov kumpan Zvanic ve katalit jetnik i fakol ja?

Fr. Vero da će, ma da će ga patinski krenjeli i kamorasi slano platiti.

Jur. Ter su neki krenjeli i kamorasi dršta naček tjudi na živo odrli, pak ne plačaju svojim.

Fr. Je tako je!

Poziv.

Društvo za krednjaču i zajmovo u Sv. Krištu (Srdoč), registrirana zadroga na ograničeno jamstvo; obdržavati će redovitu glavnu skupštinu za VII. upravnu godinu dne 16. ožujka 1913. u 4 sati po p.

Dnevni red:

- Čitanje zapisnika protelogodisnjeg glav. skupštine.
- Izvještaj ovršene revizije.
- Izvještaj upravnog odbora.
- Izvještaj nadzornog odbora.
- Povrda računskega zaključka za god. 1912.
- Izbor upravnog i nadzornog odbora te pomernog suda.
- Društvo prijedlozi.
- Sv. Krit, dne 1. ožujka 1913.

Upravni odbor.

PEČATE
Iz GUME keramika
Učakara
Laginja i dr.
Viši 1. - Poča - Viši 1.

Krčki kofar

Sokol-Punat obdržavaće redovito glavnu skupštinu u Sokolani, dne 24. o. m. na 1. sat poslije podne sa slijedećim dnevnim redom: 1. odobrenje izvješća upravnog vježba; 2. odobrenje računarskih izvješća; 3. izbor upravnog vježba; 4. izbor 3 revizora računa za tek. god.; 5. razno.

U ponedjeljak, dan 24. ožujka, u Odboru i

našem sastanku o raspodjeli

Porečki kofar

In Botrijeg poljukom Viminade. Prvi dan mjeseca maja poslali smo molbu na visoko školsko vježce u Trstu, da nam se podigne škola u Botrijem polju, občina Viminada. Molbu je podpisalo do 60 otaca, a djece je bilo oko 120. Do danas nikakva odgovora nismo dobili, zato molimo našu gospoduru zastupnika na pokrajinskom saboru u Poreču, kao i one na carevinskom vježcu, da se zauzmu za našu molbu. Kako u občini nije nego talijanska škola u Viminadi, a Drugubinska škola u Perenčima ne samo da je vrlo udaljena, nego već sada imade preko 100 polaznika, te ne treba da dokazuju, kako nam je škola za koju molimo potrebna. Djeca može i uždu za školom u materinskom jeziku.

Opet šteta na traji. Sa založuću moramo opet stabilizirati, da su pojedinim vi-nogradarima u poljukom kotaru Porečkog počinjeno šteta u vinogradima i na voćima. Posjećeno je mnogo hiljada vinogradnog traja, liepih včekava, lješnjaka itd. Ukupna šteta iznosi oko 14.000 K. dječim je samo jednoj pobjedniku na traju prouzročeno do 2000 K. K. štete.

Oblasti, napose oružničevi izpituju i izražaju, ali pravomo krivev nije se do sada moglo dati u trag. Želiti je, da bi se svi dobromislići ljudi složili proti takim zločinima, koji se na tako smradan način osvjećuju, svojim protivnicima ili neprijateljima.

Koparski kofar

Na dječki iz Buzeta tiskan u 7. broju našeg lista primamo slijedeće:

1. Nije istina, da sam ja sagradio kuću, našeg mjeseca dana po prilici nego je istina da sam kuću sagradio pred dva mjeseca i to početkom decembra 1912.

2. Nije istina, da su sidari izvješčili na krov hrvatsku hrobojnicu, naprotiv je istina da je netko već u jutro prislonio uz zid na krovu jednu smrku.

3. Nije istina, da sam ja primio zastavu u ruke i bacio je u blate, već je zidaro, da je netko vidjeti takove zastave na mojoj kući, jer da nisam Hrvat. Nasuprot je istina, da je netko doneo prije podne u mojoj odstavnosti komad platna u veličini jednog rubca, na kom se niti naredni zahovi nisu dobro razabirali i polješto ga na imenovana smrku. Kad sam to vidio, rehao sam, da je mogao dotični bacev jednu postavio zastavu donosi. Posto se je poslavljeno krov, a osobito letere, bilo je netočno smrku uderenu i paš je, jer nije bila privržena, se onoga lobotinjom hrobojnicom na jednu pokraj kuće. Ja to moguši nisam bio, jer sam dečko i dečko, da je to bilo moći na potrebu do zahova.

4. Nije istina, da sam ja po zato i nego predavač, već je istina, da su moji rodiči bili i juči ovjesci Hrvati, jer su stoga

Gospodarska Sveza za Istru u Poli.

Jedna vladina spomenica zadružarstvu.

(Nastavak.)

7. Poljodjelsko ministarstvo u svojim spomenicima daje naputke također glede poljodjelskih *zadružnih Sveza* (*federacija*). O njih govori ovako: Velika većina austrijskih zadružnih saveza posluje vrlo dobro. Ako imaju koju poteškoću, to je radi toga, što je sada u opće malo novca, što još n-ima u Austriji Zadružne Banke i što kojoj god Svezi daje nepriliku njezina koju članica. Ali je u Austriji na žalost i takovih zadružnih Sveza, kojih poslovanje daje mnogo misliti; gdje god je žaliće došlo i do poloma. Takove su Sveze krive, što zadružništvo u njihovom kraju propada. Mnogi mali posjednik ugrožen je bio u takvom slučaju za svoj opstanak, a takove Sveze su onda od vlade tražile da jih zdravi.

Narod je onda po pojedinom slučaju sudio sve, zaboravio na dobro, koje je zadružarstvo učinilo mnogim, pak sve sudio slabo po pojedinom slabom slučaju.

Zato će biti u vlastitom interesu svih zadružnih Sveza, koje su baš pozvane da brane konačne ciljeve zadružarstva u moralnom i materijalnom pogledu, da poprave, što bi u njih bilo pogrešenoga, i da se upravljaju samo po najstrožijim i najrazložnijim načelima.

Nu primjer: Dogodilo se je, i ako po sreći samo u pojedinim slučajima, da su se neke Sveze, — krivo tumačeć koju ustanovu svojih pravila, ili baš proti njima —, upustile u vrlo rizične spekulacije, koje nipošto nespadaju u pravilni djelokrug poljodjelskih zadružnih Sveza, da su uzmale od svojih članica mjenje „za ljubav“ ili uložne knjižice bez uložaka i tako dobivale tobože novca za one rizične spekulacije. Dogadalo se je, da se upravni i nadzorni odbori nisu nikad brinuli za poslovanje, da se u opće nije pazilo na nedostatke, koje bi obunili revizori. Dogodilo se je jur i to, da je po koja Sveza zidala velika skladišta i palače, ili jili kupovala, a sve bez pravog poznanja stvari i bez mudrog prosudjenja; da su knjigovodje i blagajnici bile jedne to iste osobe, da se nisu obavljale općenite revizije, da su se kljuci blagajne puštali samo u jednim rukama, da se je kredit davao i nečlanovom, da se je pojedinim osobam sljepo povjeravalo svu upravu i tako dalje.

To su teške pogreške proti redovitom upravljanju sa Svezama. Zato se ovdje spominju, da se na svaki način čuvaju i pojedinih takovih pogresaka i one Sveze, koju se do sada upravljaju dobro, da nebi i one u buduće došle u velike poteškoće.

Osobito neka se paži na ove stvari: Zadružne Sveze ponajviše imaju pre malo vlastitoga kapitala, koji nestoji u nikakvom pravom razmjeru prema veličini uložaka. Trebati će dakle nastojati, da se povećaju zadružni diočovi i da se stvore poslovne prihrane (reserve). Preporuča se Svezam također, da pregledaju svoja pravila i da naročito iskuće iz njih sve one poslove, koji strogo nespadaju u djelokrug zadružnih Sveza. Osobita briga neka se ima i pri podjeljivanju zajmova učlanjenim zadrugam. Temelji kredita treba da budu izračunani što točnije moguće.

Svi organi Sveze treba da uvjek čine svoju dužnost; članovi uprave da međusobno poslovanje pregledavaju, a nadzorni odbor neka što strožije nadziru. Nesmije se ustavljati u istom mjestu iz političkih razloga konkurenčne zadruge, niti vabiti zadruge iz jedne Sveze u drugu obećanjem lagljeg kredita.

Velika je pogreška nekih zadružnih Sveza, da se nebrinu dostatno za likvidnost novca, te mogu doći u velike pogibelji, ako navale ulaganjeli. Takove pogibelji opstoje, ako Sveze nerazlikuju kredita uložnoga od prometnoga, ako daju novac na duge hipoteke, mjesto na kratke osobne zajmove, ako umrte novac u investiciji proizvodnih zadruge, ako nabavljaju javne papire, kojih je tečaj lahko promjenjiv, ako novac ulazi u kuće ili u hipoteke na kuće. Sveza može na dugo vrieme dati zadrugam samo onaj novac, koji je sama dobila za dugo vremena, a ono, što ona mora da povrati u kratko, može dati samo na kratko vrieme.

U pravilu neka se davaju samo zajmovi u tekući račun, a preostaci neka se ulazu kod velikih banaka, opet samo u tekući račun, da se može novac imati na razpolaganje svaki čas. Zadružne Sveze moraju da postepeno počnu raditi po zdravim bankovnim načelima.

Mogu se zadružne Sveze baviti također nabavnim i prodajnim poslom za svoje zadruge, ali to više samo komisionalno i nesmiju pri tom zadržavati; da je njihov glavni zadatak, u pogledu novca, novčano izjednačavanje među njihovim zadrugama — članicama. U rizične bankovne poslove nesmiju se Sveze upuštati i moraju uvjek imati na pameti, da se u njima putem uložaka, koji dobivaju od svojih članica, sakupljaju prijedrje mnogih pojedinaca, koje nesmiju biti postavljene u pogibelj, da nebudu mogle biti vraćene.

U pogledu podupiranja Zadružnih Sveza bili će poljodjelsko ministarstvo od sada unapred strožije. Kad bi koja Sveza pitala pomoć, zahtjevali će ministarstvo, da mu se predloži operat revizije i da se čim prije odstrane pomanjkanja, koja bi bila navedena u reviziji.

Jos si ministarstvo pridržaje pravo pomoći davati Svezam tek ako bude povoljan uspjeh pregleda, koje bi ono odredilo putem kojega bankovnoga ili drugog stručnjaka. Nu nesamo glede državnih podpora u opće, nego i glede visine istih paziti će poljodjelsko ministarstvo, da se održe čisti konačni ciljevi, za kojima se je islo odmah iz početka.

Tako na primjer pomoći upravnim troškovima nebita biti vjećna, već samo za prve početke da olahkoti poslovanje, jer zdravo poslujuće, moraju da se Sveze konačno ipak osuve na vlastite noge. Hoće li državna

pripomoć za upravne troškove trajati godine i možda desetgodišta, to je odvisiti od mjestnih okolnosti; ali do toga nesmije doći, da one Zadržane Sveze, koje već dapače i bankovne poslove obavljaju, sve veće subvencije pitaju, mjesto da se zadovolje sa manjimi i konačno nauče živiti bez njih.

Dakle poljodjelsko će ministarstvo pri budućem odmjerivanju subvencija Svezama za upravne troškove sve gore naznačene okolnosti uzimati u obzir, pri čem će morati računati i sa poteškoćami državnog proračuna.

Zaglavak.

8. Poljodjelsko ministarstvo svršava svoju spomenicu sljedećim misli:

U predidućim točkam navelo se je načela, kojih se treba držati pri poslovanju pojedinih zadruga i njihovih Svezova, kao i pri podjeljivanju pripomoći istim od strane države. Pri tom se je spomenulo razne sljedeće pojave pri zadrugarstvu i reklo, da će se pri podjeljivanju daljnjih potpora još strožije nego li do sada zahtjevati, da se pogreške odstrane. Ali tim ministarstvo ni iz daleka nekani omalovali zadrugarstvo u Austriji. Dapače priznaje, da je izuzam neprilika i zloroba, koje su se u pojedinim slučajima pripetile —, zadrugarstvo Austrije, s svojih skoro 12000 zadruga i preko 40 Svezova, već do sada djelovalo za čudo dobro i blagoslovo; da je to djelovanje priznato u državi i u inozemstvu i da se imenitno zahvaliti nesebičnom, izvrstnom, trudu nebrojenih, znamenitih i vrstnih funkcionara.

Poljodjelsko ministarstvo ovom svojom spomenicom niti ne kani osuditi a kamo li smanjiti ili čak napusiti gospodarstveno načelo, po kojem treba da se pospiješuje i oplođuje državnom pripomoći samopomoći zadrugarstva. To načelo, naine da država mora podpmogati zadrugarstvo, priznato je kao pravedno i koristno već u početku zadrugarskog djelovanja u kraljevinam i zemljama Austrije,

Poljodjelsko ministarstvo smatra dapače i nadalje svojim zadatom, što izdašnje pospiješivanje zadrugarstva, koje je vužno ne samo za poljodjelstvo, nego i za cijeli gospodarstveni život. Jer baš zadrugarstvom otvoreno se je polje, na kojem se obavlja znamena gospodarska radnja, gdje se neupada ni u pogreške gospodarenja samopasnoga (onoga gdje svaki pazi samo za se) ni u pogreške gospodarenja komunističnoga (onoga gdje svaki rade, nezaujeć za koga).

A to pospiješivanje sa strane države neima opstojati samo u podavanju materijalnih sredstava, dakle u podupiranju novčanom, već mora da opstoji i u tom, da država daje smjer (direktive) i savjete.

Povratiti se treba k jedinoj zdravoj misli, da s jedne strane državna pripomoći ne smije nadomjestiti posve samopomoći, na koju je seljačtvu upućeno, nego ju mora samo buditi, živiti i pospiješivati; s druge strane zadrugarstvo treba, da svoj rad svede suinu na svoj pravi, zadatak i da se čuva svih prije navedenih pogrešaka.

Kad bude tako, onda će austrijsko seljačko zadrugarstvo, koje se je iz vrlo malenih početaka u tako kratko vrieme znameno podiglo bivali uvjek čvrše, jače razvijeni.

Pri tom može, kao i do sada, računati na što brižljivije pospiješivanje sa strane poljodjelskog ministarstva.

Tim svršava spomenica, koju smo, što vjernije nam bijaše moguće, eto dojavili našem zadrugarstvu i u opće našem puku u Istri, kao što će za druge zemlje i navode učiniti drugi.

